

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.19/2024/12.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. június 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt Terhelt1 szerződéses tizedes vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. március 07. napján kihirdetett 42.Kb.106/2023/11. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. március 7. napján kihirdetett 42.Kb.106/2023/11. számú ítéletével Terhelt1 szerződéses tizedes vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetében, ezért 300 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá az eljárás során lefoglalt adathordozó lefoglalását megszüntette és az iratokhoz csatolását rendelte el.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és a védő három munkanap gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül mindketten fellebbezést jelentettek be elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében.

[3] A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben elsődleges indítványa kapcsán arra hivatkozott, hogy a törvényszék által megállapított tényállás hiányos és részben ellentétes az ügyiratok tartalmával, így a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjai szerint megalapozatlan. Hivatkozása szerint a vádlott kezdettől fogva úgy nyilatkozott, hogy a trágár kijelentéseket nem a vezérkari főnökre, hanem tanú3 szakaszvezetővel alkalmazta. Álláspontja szerint tanú3 és

tanú2 tanúk vallomásai sem cáfolták a vádlott védekezését. A vallomásokban mutatkozó eltérések az időmúlással is magyarázhatók, és az, hogy több katona nem értesült a vádlott és tanú3 szakaszvezető közötti problémáról pusztán abból következett, hogy a vádlott kifakadását a szakaszvezető reakció nélkül hagyta. A védői hivatkozás szerint védence konzekvensen állította, hogy sértő szándék nem vezette, a felvételt azért tette fel a csoportba, mert viccesnek találta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 593. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát küszöbölje ki az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján, és eltérő tényállást állapítson meg. A vádlott parancsnokaival tisztelettudó, tehát megállapítható, hogy a „poéngyártás” és nem a tekintélysértés szándéka vezette. A BH1999. 435. számú eseti döntés alapján álláspontja szerint védence tekintetében bűncselekmény nem állapítható meg. Ezért elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta. Másodsorban az elsőfokú ítélet enyhítését, a katonai büntetés mellőzését kérte. Hivatkozása szerint a vádlott jó parancsnoki jellemzéssel bír, szolgálati feladatait jó szinten hajtotta végre, két alkalommal látott el veszélyes külszolgálatot és a katonai szolgálatát hivatásnak tekinti. A bűnösség megállapítása esetére olyan joghátrány alkalmazását kérte, amely a vádlott katonai szolgálatának folytatását nem akadályozza meg.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.264/2024/2. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy az ügyben a fellebbezések elbírálására a tanácsülés feltételei fennállnak, nyilvános ülés kitűzését nem kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a büntetőeljárás során nem követett el hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, azonban ilyen eredménnyel nem járó relatív hatályú eljárási szabálysértést vétett, amik a büntető végzéssel szembeni tárgyalás tartására irányuló kérelem alapján megtartott előkészítő ülésen nem nyilatkozta a vádlottat és a védőt a Be. 745. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően arra, hogy a tárgyalás tartása iránti indítványokat fenntartják-e, továbbá a Be. 746. § (4) bekezdésében foglaltakkal szemben nem rendelkezett a büntető végzés hatályon kívül helyezéséről.

[5] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, hiánytalan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely mindenben megalapozott és mentes a hibáktól és a hiányosságoktól. Utalt arra, hogy a törvényszék bizonyítékokat értékelő tevékenysége logikus, iratellenes megállapítást nem tartalmaz, új bizonyítékra pedig sem a vádlott, sem a védő nem hivatkozott. Eltérő tényállás megállapítására a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel így a másodfokú eljárás során nem kerülhet sor. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az elsőfokú katonai tanács a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. A törvényszék katonai tanácsa indokoltan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében elegendő a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt pénzbüntetés kiszabása az egyébként irányadó szabadságvesztés büntetés helyett. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács törvényesen sújtotta lefokozás katonai büntetéssel is a vádlottat, mert a egyéb3 és a vezérkari főnök tekintélyét súlyosan romboló katona méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, és további katonai szolgálat ellátására. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[6] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel teljeskörű. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét. A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[7] Előzményként szükséges rögzíteni, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a 2.Nyom.936/2023. számú vádiratában Terhelt1 szerződéses tizedes vádlottat büntető végzés meghozatalára irányuló eljárásban vádolta a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetével, és indítványozta lefokozás katonai büntetés kiszabását. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. szeptember 14. napján tárgyalás mellőzésével meghozott 42.Kbk.87/2023/4. számú végzésével a vádlottal szemben a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt 300 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetést és lefokozást szabott ki. A törvényes határidőn belül a vádlott és a védő egyaránt tárgyalás tartását kérték.

[8] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a Be. 607. § (1) bekezdésében 608. § (1) bekezdésében és 609. § (1) bekezdésében írt hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett. Helytállóan hivatkozott a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a törvényszék megsértette a Be. 745. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az előkészítő ülés kezdetén nem nyilatkoztatta a vádlottat és a védőt, hogy a tárgyalás tartása iránti indítványokat fenntartják-e. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez a mulasztás nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, hiszen a vádlotti és védői szándék az eljárás során egyértelmű volt. Helyesen hivatkozott eljárási szabálysértésre a másodfokú ügyészség annak kapcsán, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 746. § (4) bekezdésében írt rendelkezést megszegve elmulasztotta az előkészítő ülésen a büntetővégzést hatályon kívül helyezni. Az elmulasztott eljárási cselekményt a másodfokú bíróság pótolta, amikor a 2024. június 14. napján megtartott tanácsulésen a jegyzőkönyvben rögzített végzésével a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának büntető végzését hatályon kívül helyezte.

[9] Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta a bűnösségét. Ténybelileg elismerte a terhére rótt cselekmény elkövetését, azonban védekezése szerint a sértő kifejezések nem a vezérkari főnöknek, hanem katonatársának szóltak, aki terhelt1 tizedes felszerelését olyan területre tette le, ahol nagy számban hangyák voltak. A videót, akkor viccesnek találta és katonatársai szórakoztatására tette fel a Messenger csoportba. A vádlott a gyanúsított kihallgatás során nem kívánt vallomást tenni, azonban később a nyomozás során írásbeli vallomást csatolt be, amely lényegét illetően egyezett a tárgyaláson tett nyilatkozataival. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlotti védekezéssel szemben a ténybeli beismerése, a tanúvallomások, a videó felvétel és egyéb,

okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 2. oldal közepétől a 6. oldal alulról második bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy a vádlotti védekezést, és az azt alátámasztó tanú2 őrzető és tanú3 szakaszvezető tanúk vallomásait cáfolják tanú4 törzsőrmester, tanú5, tanú6, tanú8 és tanú9 tanúk nyomozás során tett és a tárgyalás anyagává tett tanú vallomásai, a videó felvétel elkészítésének körülményei, így a vádlottnak a vezérkari főnök beszédére történő reagálása, mindennek videófelvételen történő rögzítése, és mások számára való megismerhetővé tétele.

[10] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A védő fellebbezése indokolásában hivatkozott iratellenesség nem áll fenn, és a tényállás nem tekinthető hiányosnak. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás átmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[11] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor Terhelt1 szerződéses tizedes vádlott bűnösségét a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetében megállapította. Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldalán fejtette ki a jogi minősítéssel kapcsolatos álláspontját és a másodfokú bíróság egyetértett az ott leírtakkal. Kétség sem férhet ahhoz, hogy a egyéb3 vezérkari főnöke a vádlottnak előljárója, valamint, hogy terhelt1 tizedes részéről ezen előljáró tekintetében használt, a vádiratban rögzített kifejezések feltűnően durván megsértették a tekintélyét. A súlyosabb jogi minősítést megalapozza, hogy a vádlott a sértő kifejezéseket tartalmazó videót más katonák részére megismerhetővé tette, egy 12 tagú Messenger csoportban megosztotta, és ott legalább 9 katona megtekintette, továbbá a csoportból kikerült videófelvételt a egyéb3 további, pontosan meg nem határozható számú katonája is megismerte. A védőnek a beadványában foglalt eseti döntésekre történő hivatkozása nem alapos. A jelen vádlotti cselekmény kapcsán a gondatlan elkövetés nem merülhet fel. A vádlott szándékosan készítette el a videót, és azt szándékosan osztotta meg.

[12] Az elsőfokú bíróság ítélete 7. és 8. oldalán sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Az enyhítő körülmények köréből mellőzni kellett az időmúlást, hiszen a bűncselekmény elkövetése és a cselekmény elbírálása között nem telt el annyi idő, hogy ez értékelhető lenne a vádlott javára. Nincs adat a szolgálati tekintélyt sértő bűncselekmények elszaporodottságára nézve, ezért ennek a súlyosító körülménynek a megállapítását a másodfokú bíróság szintén mellőzte, míg a másik súlyosító körülményt

annyiban pontosítja, hogy a sértő tartalmú videófelvételt a súlyosabb jogi minősítést megalapozó számúnál jóval több katona ismerte meg.

[13] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor elsősorban a vádlott eddigi jó szolgálatteljesítésére, valamint arra a körülményre figyelemmel, hogy a törvénnyel korábban még nem került összeütközésbe, lehetőséget látott az adott bűncselekményre előírt szabadságvesztés büntetés helyett pénzbüntetés kiszabására a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával. A pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a cselekmény tárgyi súlyával, míg a napi tétel összege igen méltányosan, a minimális mértékben került meghatározásra. Nem tévedett a katonai tanács akkor sem, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott a hierarchizált, szoros alá-fölérendeltségen alapuló katonai szervezetben a vezérkari főnök tekintélyét súlyosan sértő magatartásával méltatlanná vált arra, hogy rendfokozatot viseljen, és ezért vele szemben lefokozás katonai büntetést szabott ki, mely egyben szolgálati viszonyának a megszűnését is eredményezi.

[14] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, így az enyhítésre, a katonai büntetés mellőzésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[15] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[16] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2024. június 14.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.106/2023/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.19/2024/12. számú végzése folytán Terhelt1 szerződéses tizedes vádlott tekintetében 2024. június 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. június 14.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

.